

Շանթե աչքեր, բոցե թելեր մըտածումիս կ'անցնին քովէն.
Եւ հուրիներ՝ նոր հուլանած ալապաստորը իրենց կուրծքին՝
Որոնց համար շրթունքներըս անթիւ իղծեր կը թոթովեն:

Որմին վըրայ տրտմութիւն մը կը ցանէ բիլ եղրեւանին,
Դաշտերուն մէջ 1[1] հարսնուկներու բոսոր իղծերը կը ցամբին.
Մինչ ես կ'ըմպեմ հաշիշն անյագ ցընորաբեր այս գիշերին:

15. ԿԵՐԱԴԱՐՁԻ ԵՐԳ

Կսկիծ կայ սրտիս մէջը վիրաւոր՝
Չոր արեւին 1[1] լո՛յսն անգամ չի բուժեր.
Խորունկ ու ցաւոտ մորմոքում մը որ՝
Ա՛հ 1[1], պիտի լայննա՛յ երբ իջնէ գիշեր:

Կը հիւծին ցոլքերն լոյսին հեռաւոր,
Խարոյկի մը պէս՝ որ վաղ է մաշեր 1[1].
Բայց դեռ կը յուզէ զիս տեսիլք մ'աղուոր՝
Չոր ինձ կը բերեն անցեալին 1[1] յուշեր:

Ու պիտի ապրի՛մ, վիշտը նոր ուժեր 1[1]
Կը բերէ յանկարծ հոգւոյս սիրաւեր 1[1],
Կեանքին կը դառնամ դեռ չըրած գիշեր:

Փուշեր նետուեցան 1[1] օրէ օր վերքիս 1[1],
Ու հոն հեծեծանք մը բերին հովեր,
Բայց սիրոյ յոյս մը կ'արեւէ հոգիս:

16. ԿԻՐԱԿՍՈՒՄՔ

*“...Եկեալքս ի մտանել արեգականն
տեսաք վոյս երեկոյիս...”:*

Յուշիկ փախչող իրիկուան ծիրանի լոյսն է զըւարթ...
Ոսկի թելեր՝ պլլըւած խունկի թաւիշ մըշուշին.
Կապոյտ ծոպեր, ծիածան, ծըփուն ձայներ, միստի՛ք վարդ,
Լոյսէ արցունք մոմերու՝ որոնք հանդարտ 1[1] կը մաշին:

Խունկի ծարաւ իմ հոգիս կը ծըծէ պահն այս հանդարտ,
Ոսկեկըրակ աչքերով բուրվառներն երբ կը ճօճին 1[1].